

ΦΑΙΔΡΟΣ

229.e

αἴτιον, ὧ φίλε, τούτου τόδε. οὐ δύναμαί πω^{κατὰ τὸ Δελ-} 5
 φικὸν γράμμα γνῶναι ἑμαυτὸν· γελοῖον δὴ μοι φαίνεται
 τοῦτο ἔτι ἀγνοοῦντα τὰ ἀλλότρια σκοπεῖν. ἄθεν δὴ χαίρειν 230
 ἑάσας ταῦτα, πειθόμενος δὲ τῷ νομιζομένῳ περὶ αὐτῶν, ὃ
 νυνδὴ ἔλεγον, σκοπῶ οὐ ταῦτα ἀλλ' ἑμαυτὸν, εἴτε τι θηρίου
 ὃν τυγχάνω Τυφῶνος πολυπλοκώτερον καὶ μᾶλλον ἐπιτεθυμ-
 μένον, εἴτε ἡμερώτερόν τε καὶ ἀπλούστερον ζῶον, θέλας τινὸς 5
 καὶ ἀτύφου μοίρας φύσει μετέχον. ἀτάρ, ὧ ἑταῖρε, μεταξὺ
 τῶν λόγων, ἄρ' οὐ τόδε ἦν τὸ δένδρον ἐφ' ὅπερ ἦγες ἡμᾶς;

ΦΑΙ. Τοῦτο μὲν οὖν αὐτό.

b

ΣΩ. Νῆ τὴν Ἑραν, καλή γε ἡ καταγωγή. ἦ τε γὰρ
 πλάτανος αὐτῆ μάλ' ἀμφιλαφῆς τε καὶ ὑψηλή, τοῦ τε ἄγνου
 τὸ ὕψος καὶ τὸ σύσκιον πάγκαλον, καὶ ὡς ἀκμὴν ἔχει τῆς
 ἀνθης, ὡς ἂν εὐωδέστατον παρέχοι τὸν τόπον· ἦ τε αὖ 5
 πηγὴ χαριεστάτη ὑπὸ τῆς πλατάνου ρεῖ μάλα ψυχροῦ ὕδατος,
 ὥστε γε τῷ ποδὶ τεκμήρασθαι. Νυμφῶν τέ τινων καὶ Ἀχε-
 λῶον ἱερὸν ἀπὸ τῶν κορῶν τε καὶ ἀγαλμάτων ἔοικεν εἶναι.
 εἰ δ' αὖ βούλει, τὸ εὐπνουν τοῦ τόπου ὡς ἀγαπητὸν καὶ c
 σφόδρα ἡδύ· θερωνόν τε καὶ λιγυρὸν ὑπηχεῖ τῷ τῶν τεττίγων
 χορῷ. πάντων δὲ κομψότατον τὸ τῆς πόας, ὅτι ἐν ἡρέμα
 προσάντει ἱκανὴ πέφυκε κατακλινέντι τὴν κεφαλὴν παγκάλως
 ἔχειν. ὥστε ἄριστά σοι ἐξενάγεται, ὧ φίλε Φαῖδρε. 5

ΦΑΙ. Σὺ δέ γε, ὧ θαυμάσιε, ἀποπώτατός τις φαίνεται.
 ἀτεχνῶς γάρ, ὃ λέγεις, ξεναγουμένῳ τιμὴ καὶ οὐκ ἐπιχωρίῳ
 ἔοικας· οὕτως ἐκ τοῦ ἄστεος οὐτ' εἰς τὴν ὑπερορίαν ἀπο- d
 δημεῖς, οὐτ' ἐξω τείχους ἔμοιγε δοκεῖς τὸ παράπαν ἐξίεναι.

ΣΩ. Συγγίγνωσκέ μοι, ὧ ἄριστε. φιλομαθῆς γάρ εἰμι
 τὰ μὲν οὖν χωρία καὶ τὰ δένδρα οὐδὲν μ' ἐθέλει διδάσκειν,

ε 6 δὴ B T W Proclus (in Alc. p. 289, 5) : δέ Vind. 80 a 4 ὃν
 T W : om. B : ὃν vulg. ἐπιτεθυμμένον B T W (sed μ prius in ras.
 B) : ἔτι τεθυμμένον ci. Ruhnken b 4 καὶ ὡς B T W : καὶ οὕτως ci.
 Heindorf : καὶ Schanz b 7 ὥστε γε B T W : ὡς γε Aristaenetus
 vulg. c 2 ἡδύ T W : ἡδὴ B ὑπηχεῖ τῷ T W : ὑπηχεῖτο B
 ο 4 προσάντει T W : προσαντε B c 6 σὺ W : οὐ B T

ΠΑΜΠΟΛΥΓΕΡΗΤΑΙΟΥΡΑΚΜΙ ΕΠΙ
 ΤΥΧΑΥΤΑΓΑΝΔΟΥΜΕΝΑΙ ΕΣΤΙΝ
 ΤΗΣ. ΕΙΣΙ ΕΩΑΝΤΙΚΕΡΥΣΙ ΕΡΕΥΙ ΒΑΙ
 ΖΑΙΧΑΤΑ ΚΑΡΙΝΕΣ ΒΑΙΝΑ
 ΒΟΥΣ ΕΥΜΕΡΤΑ ΠΑΝΤΑΡΙΝΑΚΑΙ
 ΚΕΤΙΝ ΝΚΟΣ ΜΩΟΥ ΔΕΝΙ ΔΥΑΚΑΖΕ
 ΤΟ ΕΙΣΙ ΕΙΣΙ ΠΑΜΠΟΥΝ ΠΟΝΤΑΚ
 ΜΕΝΟΥΣ ΕΡΥΣΙ ΜΑΧΟΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΦΑΙ
 ΕΡΕΥΚΕΤΟ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ ΤΙΝ ΕΡΕΦΗΟΙ
 ΑΡΙΤΙ ΟΑΝ ΜΟΤΟΙ ΧΕΙΒΑΙ ΠΟΝΤΑΙ ΕΥ
 ΜΥΤΟ Ν ΔΕΥΣΙ ΧΟΝΙ ΜΕΝ ΚΑΚΑΤΑ
 ΔΑΡΘΕΙΝΑ ΤΗΤΟΙ ΕΙΣ ΧΡΟΝΤΟ
 ΝΥΚΤΟΝ ΤΟΥΣ ΕΙΣΙ ΕΡΕΥΚΑΡΗΤΗ
 ΜΕΡΑΝ Η ΑΝ ΔΕ ΕΥ ΣΟΝΑΡΗ
 ΤΟΝ ΕΣΙ ΕΡΕΥΚΑΡΗΤΗ ΤΟΝ ΤΟΥ
 ΜΕΝ ΑΛΛΟΥΣ ΕΑΟΥ ΕΙΣ ΚΑΙ ΟΧΟΥ
 ΜΕΡΑΙΟΥΣ ΑΔΑΡΘΑ ΕΙΣ ΚΑΡΗΤΗ
 ΚΑΙ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΤ ΜΟΜΟΥΣ ΕΡΗΤΟ
 ΡΕΝΑ ΚΑΙ ΠΙΝΕΙΝ ΜΕΛΑΝΗ ΦΙΛΑ
 ΔΗ ΕΠΙ ΔΕ ΧΙΑΤΥ ΟΥΝ ΕΥΚΡΑΤΗ
 Α ΕΙΣ ΑΛΑ ΕΡΕΥΚΑΙ ΤΑ ΜΕΝ ΑΝ
 ΔΑ ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΙ ΕΥΚΕΦΗ ΜΕΝΗ
 ΕΒ ΟΝ ΛΟΓΟΝ ΟΥΤΕΤΑΡ ΕΣΙ ΧΙΤΕΥ
 ΕΡΑΤΕΡΕΣ ΒΑΙ ΠΡΟΥΣ ΤΑΣ ΕΙΝ
 ΤΟ ΕΙΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΤΗ ΠΕΡΑΝ ΑΡ
 ΚΕ ΕΙΝ ΤΟΝ ΕΥΚΡΑΤΗ ΜΟΜΟΥΣ ΤΕΙΝ
 ΔΥΟΥΣ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥΣ Ν ΔΕΡΟΤΑΙ ΜΑΙ
 ΚΕ ΟΑΙ ΜΗ ΚΑΤΡΑ ΟΑΙ ΑΝ ΕΠΙ ΤΑ
 ΕΒ ΤΕ ΕΙΝ ΚΑΙ ΤΟΙ ΤΕ ΧΗΤΡΑ ΕΥ
 ΔΕΡΟΤΟΝ ΟΝ ΟΥΤΑ ΚΑΙ ΜΩΟΤΟΙ ΟΝ ΕΙΝ
 ΤΑΥΤΑ ΔΗ ΜΑΓΙΟ ΕΟΜΕΝΟΥΣ ΤΑΥ
 ΚΕ ΕΥΦΟΔΑ ΕΠΟΝ ΧΟΥ ΕΝΥΣ ΑΖΕ
 ΚΑΙ ΕΡΟΤΕΡΟΝ ΜΕΝ ΚΑΤΑ ΔΑΡΘΕΙΝΟ
 ΧΗΤΟΦΑΝΟΤΗΝ ΔΗ ΔΕ ΜΕΡΑΤΙ ΕΥ
 ΤΑ ΜΕΝ ΜΙΤΟΝ ΑΙ ΒΟΝΑΤΟΝ ΟΥΝ
 ΕΥΚΡΑΤΗ ΚΑΤΑΚ ΜΙΣΑΝΤΑ ΕΚΗΝ
 Ν ΟΥΣ ΑΠΙΕΝ ΔΙΧΑΙ ΕΠΙ ΕΡΕΥΚΑΡΗΤΗ
 ΕΒ ΚΑΙ ΕΛΘΟΝΤΑ ΕΙΣ ΑΥΚΙΟΝ ΑΙ ΕΥ
 ΧΑΙΝΟΝ ΟΥΤΕΡΑ ΑΛΛΟΤΕ ΤΗΝ ΕΥ
 ΑΝ Η ΜΕΡΑΝ Α ΤΡΙΒΕΙΝ Η Μ
 ΕΥΤΟ Δ Τ ΑΝΤΑΡΙΣ ΤΗ
 ΕΥΚΟΙ ΑΙ

ΠΑΜΠΟΥΝ
 ΕΥΜΕΡΤΑΙΟΥ

オクシュリンコス・パピュロス、『饗宴』の一部。

νέσεται, πρὶν ὑπ' ἐμοῦ μᾶλλον ἐπαινεθῆναι; ἀλλ' ἔασον, ὦ δαιμόνιε, καὶ μὴ φθονήσης τῷ μειρακίῳ ὑπ' ἐμοῦ 223 ἐπαινεθῆναι· καὶ γὰρ πάνυ ἐπιθυμῶ αὐτὸν ἐγκωμιάσαι.

Ἴοῦ ἰοῦ, φάναι τὸν Ἀγάθωνα, Ἀλκιβιάδην, οὐκ ἔσθ' ὅπως ἂν ἐνθάδε μείναιμι, ἀλλὰ παντὸς μᾶλλον μεταναστήσομαι, ἵνα ὑπὸ Σωκράτους ἐπαινεθῶ.

Ταῦτα ἐκεῖνα, φάναι τὸν Ἀλκιβιάδην, τὰ εἰωθότα· Σωκράτους παρόντος τῶν καλῶν μεταλαβεῖν ἀδύνατον ἄλλῳ. καὶ νῦν ὡς εὐπόρως καὶ πιθανῶν λόγον ἤρην, ὥστε παρ' ἑαυτῷ τουτουὶ κατακεῖσθαι.

Τὸν μὲν οὖν Ἀγάθωνα ὡς κατακεισόμενον παρὰ τῷ b Σωκράτει ἀνίστασθαι· ἐξαίφνης δὲ κωμαστὰς ἤκειν | παμ- πόλλους ἐπὶ τὰς θύρας, καὶ ἐπιτυχόντας ἀνεωγμένους ἐξιόντος τινὸς εἰς τὸ ἄντικρυς πορεύεσθαι παρὰ σφᾶς καὶ κατακλί- νεσθαι, καὶ θορύβου μεστὰ πάντα εἶναι, καὶ οὐκέτι ἐν 5 κόσμῳ σὺδεν ἀναγκάζεσθαι πνευε πάμπολυν οἶνον. τὸν μὲν οὖν Ἐρυξίμαχον καὶ τὸν Φαῖδρον καὶ ἄλλους τινὰς ἔφη ὁ Ἀριστόδημος οἴχεσθαι ἀπίοντας, ἔ δὲ ὕπνον λαβεῖν, καὶ καταδαρθεῖν πάνυ πολὺ, ἅτε μακρῶν τῶν νυκτῶν οὐσῶν, c ἐξεγρέσθαι δὲ πρὸς ἡμέραν ἤδη ἀλεκτρύωνων ἀδόντων, ἐξε- γρόμενος δὲ ἰδεῖν τοὺς μὲν ἄλλους καθεύδοντας καὶ οἴχο- μένους, Ἀγάθωνα δὲ καὶ Ἀριστοφάνην καὶ Σωκράτη ἔτι μόνους ἐργηγορέναι καὶ πνευε ἐκ φιάλης μεγάλης ἐπὶ δεξιᾷ. 5 τὸν οὖν Σωκράτη αὐτοῖς διαλέγεσθαι καὶ τὰ μὲν ἄλλα ὁ Ἀριστόδημος οὐκ ἔφη μεμῆσθαι τῶν λόγων—οὔτε γὰρ ἐξ d ἀρχῆς παραγενέσθαι ὑπονυστάζω τε—τὸ μέντοι κεφάλαιον, ἔφη, προσαναγκάζω τὸν Σωκράτη ὁμολογεῖν αὐτοὺς τοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς εἶναι κωμῳδίαν καὶ τραγῳδίαν ἐπίστασθαι ποιεῖν, καὶ τὸν τέχνην τραγῳδοποιῶν ὄντα (καὶ) κωμῳδοποιῶν 5 εἶναι. ταῦτα δὴ ἀναγκαζόμενους αὐτοὺς καὶ οὐ σφόδρα ἐπομένους νυστάζω, καὶ πρότερον μὲν καταδαρθεῖν τὸν

b 7 ἄλλους | τους ἄλλους Oxy. b 8 ἔ δε BW († W): εαυτον δε Oxy.: ἰαδε T c 4 σωκρατη και αριστοφανε Oxy. c 5 εγ μεγαλης φιλ[α]λης Oxy. d 5 και Vind. ai: om. BTW Oxy. d 7 πρότερον TW Oxy.: πρώτον B

ΚΡΙΤΙΑΣ ἢ ΑΤΛΑΝΤΙΚΟΣ

ΤΙΜΑΙΟΣ ΚΡΙΤΙΑΣ ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΕΡΜΟΚΡΑΤΗΣ

St. III
p. 106

ΤΙ. Ὡς ἄσμενος, ὦ Σώκρατες, οἶον ἐκ μακρᾶς ἀναπε- a
παυμένος ὁδοῦ, νῦν οὕτως ἐκ τῆς τοῦ λόγου διαπορείας ἀγαπητῶς ἀπήλλαγμα. τῷ δὲ πρὶν μὲν πάλαι ποτ' ἔργω, νῦν δὲ λόγοις ἄρτι θεῶ γεγονότι προσεύχομαι, τῶν ῥηθέν- των ὅσα μὲν ἐρρήθη μετρίως, σωτηρίαν ἡμῖν αὐτὸν αὐτῶν 5 διδόναι, παρὰ μέλος δὲ εἴ τι περὶ αὐτῶν ἄκουτες εἴπομεν, b δίκην τὴν πρέπουσαν ἐπιτιθέναι. δίκη δὲ ὀρθὴ τὸν πλημ- μελοῦντα ἐμμελῆ ποιεῖν· ἵν' οὖν τὸ λοιπὸν τοὺς περὶ θεῶν γενέσεως ὀρθῶς λέγωμεν λόγους, φάρμακον ἡμῖν αὐτὸν τελεώτατον καὶ ἀριστον φαρμάκων ἐπιπτήμην εὐχόμεθα 5 διδόναι, προσευξάμενοι δὲ παραδίδομεν κατὰ τὰς ὁμολογίας Κριτία τὸν ἐξῆς λόγον.

ΚΡΙ. Ἄλλ', ὦ Τίμαιε, δέχομαι μὲν, ᾧ δὲ καὶ σὺ κατ' ἀρχὰς ἐχρήσω, συγγνώμην αἰτούμενος ὡς περὶ μεγάλων c μέλλων λέγειν, ταῦτόν καὶ νῦν ἐγὼ τοῦτο παραιτοῦμαι, μειζόνως δὲ αὐτοῦ τυχεῖν ἔτι μᾶλλον ἀξιώ περὶ τῶν μελ- 107 λόντων ῥηθῆσεσθαι. καίτοι σχεδὸν μὲν οἶδα παραίτησιν εὖ μάλα φιλότιμον καὶ τοῦ δέοντος ἀγροικότεραν μέλλων παραιτεῖσθαι, ῥητέον δὲ ὅμως. ὡς μὲν γὰρ οὐκ εὖ τὰ παρὰ σοῦ λεχθέντα εἴρηται, τίς ἂν ἐπιχειρήσειεν ἔμφρων 5 λέγειν; ὅτι δὲ τὰ ῥηθησόμενα πλείονος συγγνώμης δεῖται

106 a 2 διαπορείας A (ut vid.): διαπορίας A² F a 5 αὐτὸν αὐτῶν secl. Cobet b 8 μὲν· αἰ δὲ A: μὲν ἄδε F 107 a 1 μειζόνως F: μειζόνως A a 5 ἔμφρων (ᾧ) Cobet